

УКРАЇНСЬКА ДУМКА

Виходить о годині 8. рано.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ Й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10.

Передплата:

Місячно	5 М
Чвертьрічно	18 М
ЗА ГРАНИЦЮ:	
Місячно	100 М
Поодиноким числом	4
ЧЕТВЕРГОВЕ ВИДАННЯ:	
Місячно	12 М
Чвертьрічно	36 М

Ціна одного примірника: **3 копійки.**

ОГОВОРЕННЯ:
Рядок друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 3 М., в „Надісланні“, в „Опелітках“ і в окремих частях 12 М. Між новинами і в редакційній частині 12 М. За дрібні оголошення стягують по 1 М. від слова; товстим друком подвійно.

Денікін і Врангель.

На заході Європи втерлося хибе розуміння про бувшу царську імперію. Думається там що „Росія“ все таки становить якусь одність та що сили, котрі змагаються на територіях бувшої Росії діляться в загальнім поділі на большевиків і протибольшевиків, на „революціонерів“ і „контрреволюціонерів“. Третю, найважнішу силу, найбільш розгонову і всерішаючу, силу народів, що вже третій рік ведуть визвольну боротьбу за свою національну державність, що сепаруються від тиранської Москви без огляду, де є її осідок — в Москві, Петербурзі, Новоросійську чи Севастополі, — мало або й зовсім не береться під увагу. І це є Ахілева пята всіх змагань довести до мира на Сході Європи.

Хоч обі російські групи, большевики і протибольшевики, становлять державно-соціальну антитезу, всеж таки мають вони багато спільного в методах і засобах боротьби. Большевики перепрошують точку зору російської революції із політичної царини на суспільну, протибольшевики, „контрреволюціонери“, поділяючи на боці суспільні вимоги нашого часу, зосередили всю вагу на політичній моменті. — Осю боротьби обох груп є державна влада. Для одної групи є вона засобом, для другої метою. І це є засаднича розбіжність обох груп. Обидвоюрідним їх моментом є бажання володіти цілою бывшою Росією, і тому обі мають імперіалістичні й імперіялістичні тенденції. Армія нетолеранція і заборчий цинізм є їх наглядною прикметою. Обі визнають диктатуру партії; перша опирається на диктатурі комуністичної партії, друга на диктатурі реакціонерів.

Большевики опанували владу в корінній Росії, а через те й посідають основу державності: свою „територію“ і свій „нарід“ — мимо того, що джерелом їх влади є тільки одна кляса населення, зглядно партія. „Нарід“ не має у них ніякого значіння, бож вони інтернаціоналісти і уважають себе покищо в теорії горожанами цілого світа. Через те й їх „територія“ є необмежена. Їх російські противники є знову екстериторіалістами, не мають вони ні своєї „території“, ні свого „народу“. Є вони отже „блуканючими державами“, в суті річі тільки військово-політичними організаціями. Але одна і друга група проголошує себе й рекамує як всеросійська влада, котра всіх тих, котрі не хотять її підпорядкуватися, карає як бунтівників („мятежників“).

Чинники, що на початку революції створили нові державні організації на окраїнах бувшого російського царства, початково висували тільки домагання зміни форми державного ладу. Ідеї централізму протиставили вони ідею децентралізму (федерація). Кождий народ відвернув свої очі від Росії, а знявся державним будвництвом своєї батьківщини. Українці будували Україну, Латиші — Латвію, Білорусини — Білорусь, Грузини — Грузію, Кубанці — Кубанщину...

Загально державну владу уявляли собі російські народи — як вислід умови й порозуміння між поодинокими новоутвореними державними організаціями. Проти такого ставлення справи виступили і реакційні, зглядно демократичні російські кола і большевики. А ко-

ли влада бувшого державного центра опинилася в руках большевиків, то всі окраїнні народи виступили проти них, борючись з противниками своєї незалежності і державної самостійності. Неросійські народи бувшої Росії ведуть боротьбу не проти большевиків як таких, тільки як спадкоємців і виконавців заповіту Петра Великого, борючись перед насильством. Ті самі мотиви є мродайні для відношення до Денікіна, зглядно те пер до Врангеля.

До боротьби тих двох російських груп вмішалися західні держави — Англія і Франція. В листопаді 1918. р. прибули до Новоросійська перші англійські транспортні зброї й муніції для Денікіна, а півтора року пізніше Денікін на англійських кораблях сам втік в світ за очі. Сталося щось небувало. Слаба й малочисельна большевицька армія розбила в пух і прах добре озброєну, заосмотрену в живність добровольську армію, ведену будь що будь справним генералом. Але сталося те, що мустило статися. Розгром Денікіна міг бути загально тільки для тих, що не знали або не хотіли знати тих сил, що борються на територіях бувшої Росії, що не хотіли розуміти, що кожна з них сил уявляє собою, за що вона бореться, які є державні, політичні і суспільні ідеали кожної з них.

Від перших днів опановання большевиками корінної Росії народи бывшої полуднєвої Росії розпочали оборонну боротьбу розпочали її власне як народи, кожний під прапором свого самостійного державного існування, а не під прапором політичної партії або військової організації. Коли на початку цієї боротьби добровольська армія Корнілова, а опісля Денікіна найшлася на території Кубанщини і, нехтуючи змаганнями Кубанців, опанувала ту область, а опісля поширила свою чисто військово-окупаційну владу на Дон і Терек, агенти Денікіна в західній Європі доказували всім і вся, що добровольська армія також під державним оглядом репрезентує ті краї. Те саме сталося пізніше у відношенню до України.

Всі ці завірювання були очевидним фальшом. Добровольська армія була все тільки — військово-політичною організацією своєрідних реакційних ідейників, але її погляди в справах державних, політичних і соціальних завсіди були суперечні з поглядами на ті справи населення України, Кубані і т. д. На тім тлі роз очалася боротьба між тією організацією і населенням ще тоді, як добровольська армія була на Кубанщині. Заострилася та боротьба з хвилею коли Денікін вступив на Україну і проголосив себе спадкоємцем всеросійської державної влади, намагаючись переміститися з військово-політичної організації в державний організм. Треба було мати „власний“ нарід і „власну“ територію. Одно і друге треба було здобути на Україні. І в тім змаганню політично-державної метаморфози загинула добровольська армія. Пробуджений революцією до нового життя український нарід не хотів стати основою денікінської державності, у своїм відношенню до Денікіна не вийшов поза рамки відносин до окупанта. Денікін не мав „народу“ і тому розлетівся.

Поміч Англії тут на ніщо не придалася і не причинилася до повалення

большевиків. Інших вислідів навіть тяжко було сподіватися, бо ту поміч не дано народови, котрий єдино може вести зорганізовану боротьбу проти наїздників, тільки поодиноким людям, позбавленим потрібної до того активної легітимації.

На місце Денікіна з'явився тепер Врангель. Ролю Англії при Денікіні обняла Франція при Врангелі. Франція, яка постійно стає по стороні централістичних і реакційних російських сил не тільки попірає скомпромітовану вже військово-політичну організацію, але навіть посунулася аж до визнання уряду Всеросії. Тимчасом під державно-правним оглядом той „уряд“ нічим не відрізняється від „уряду“ Денікіна. Він також не розпоряджає ні територією, ні не має народу, а вдержується, як і большевики, тільки насильством. І як що Врангель не захоче, навчений досвідом, числитися з державни-

ми змаганнями України, Кубанщини, Дону, як не буде числитися з волею народу, як буде руководитися нетолеранцією як не хоче існувати поруч України, Кубанщини, Донщини, а понад ними, то його дні почислені.

Якщо західні держави справді бажують мира на Сході Європи, то повинні негайно дати поміч поодиноким жиним народам котрі виявили сильну волю до самостійного державного життя, зазначаючи, що не думають перед ніким скоритися. Ті народи не хотять повинуватися Москві, все одно монархічній, чи большевицькій, вони хотять жити своїм власним життям. Дорога до побіди веде тільки в тіснім союзі з ними.

Ширіть щиро народний часопис **Українська Думка**

Про Україну і про Україну.

Зміни в уряді У. Н. Р.

Як доносить „Слово“, наказом Директорії У. Н. Р. з 14. ч. м. іменовані: міністер юстиції — Андрій Лівницький і голова Ради — Яким Гайдак з залиценням на посаду міністра юстиції і міністер внутрішніх справ — Олександр Саліковський заступником голови Ради народних міністрів з залиценням на уряді міністра внутрішніх справ. Бувший голова Ради — Іван Вязьслав Ільокопович іменованій міністром без теки.

Повстання на Київщині.

„Слово“ з 17. жовтня доносить:

Майже вся Уманщина занята повстанцями, котрі обезділюють дорожні поїзди і зривають мости. По чуткам повстанцями керує Струк.

Організування української армії.

Як доносять з Кам'янця, організування української армії поступає швидким кроком вперед. Для новозобілізованих козаків прибула вже нова муніція.

Пам'ятайте про правесий фонд „Української Думки“! Квартал просить ся стати до Краєвого Союзу Кредитового у Львові (Ринка 18.) на біжучий рахунок „Української Думки“.

Довкола війни і мира.

Бой на Україні.

Оперативний звіт Штабу Дієвої Армії з дня 15. Х. ч. м.: Наші війська по всьому фронті від Дністра до залізної лінії Жмеринка—Бар успішно просуваються вперед. Ворог в панічному безладді відступає в східному напрямку. На правому крилі в районі Галайковці ворог пробував здержати наш наступ, але під сильним натиском наших відділів був збитий і відійшов в напрямках Яшишова. До 18. годин правого крила ворог зайнято було лінією с. Галайковці, Татариска, Берлінці, Полові, Сушко. По незрозумілим відомостям кінним відділом правої групи зайнято ст. Конайгород. Середня група правим крилом осягнула район Бар, а в 17. год. вела бій з ворогом в районі Митки. Ліве крило в сьогоднішніх боях захопило Старі і Нові Гармаки і після 16. годин продовжувало наступ на Комарівці. Ліва дивізія наступала вздовж залізничі Жмеринка, Держня мавши значний успіх. О 11. годині занято було м. Держня, а біля 14. годин занято с. Галузинці. Ліва дивізія продовжувала наступ на Вимови, Карачинці. Кількість полонених і трофеїв взятих в сьогоднішніх боях підраховується. За Генквардівської підполковник Яроцький.

Підприємство Балаховича.

Як доносять до польських часописів з Варшави, по евакуації Мінська польськими військами по думці мирово-

го договору, відішли до міста військовий Балаховича, який проклямував за національним литовсько-білоруських землі. Має він на думці утворити „самостійну“ Білорусь в федерації з Польщею.

Офензива на фронті Петлюри.

Комунікат штабу військ от. Петлюри з дня 18. ч. м. доносить: Вчора о 18. годині наша кінна дивізія в Барі, взявши 800 бранців, 10 гармат та скорострільні, яких число ще не усталене. Наша дивізія посунулася вдалі в перід. Нині рано почали ми офензиву на пілім фронті. По завзятій боротьбі заняли ми Старі і Нові Гармаки. Ліве крило заняло Голубне, Волочиска, Козятинці, Бухляні. Київська дивізія взяла вчора 300 бранців. В Барі полонила наша кіннота 413 і 365 полки большевиків.

Одеса евакуована?

З Бухарешту доносять до польських часописів, що в Бесарабії знялося протибольшевицьке повстання, супроти чого большевики евакуювали Одесу.

Буденний проти совітів.

Після висток зі Севастополя, бранні Буденного зізнають: Буденний приїхав до Києва, щоби там повісити багатьох комісарів і совітських діячів. Совітські відділи звернені проти нього перейшли на його сторону.

Врангель і Зєдинені Держави.

З Парижа доносять, що Зєдинені

Держави помагають Вранглю чимраз то більше. Останніми днями прибув до його пристаней на Криму американський парохід з паровозами для Вранглю.

Звідолення польського генерального штабу з дня 19. жовтня.

На північному фронті наші відділи відступили остаточно поза лінію перемиря.

На південному фронті зайняли ми

місцевости Миропіль і Любар. В цих бо-ях взято загалом 197 полонених і 5 ма шинових кріів.

Нач. ком. п. в. Ген. штаб.

Оф. назва ген. Вранглю.

По донесенням з Севастополя офіен зива ген. Вранглю на північ від таврійського півострова триває даліше. На правім березі Дніпра взято в полон 3000 большевиків. (Ар. Аваса).

По той бік Збруча

Камянецьке „Слово“ містить ряд відомостей про місцеве життя на Правобережжю, з яких вибираємо що цікавіше:

Як буде з землею?

Зважаючи на зацікавлення тим, як буде з землею і на всякі чутки в цій справі, от. Петлюра повідомив прифронтового армійського комісара для оповіщення населення, що земельний закон Директорії У. Н. Р. не міняється. У всіх землевласників землі повище 15 десятин будуть одібрані й розділені між безземельними й малоземельними. Шкож стосується плати за землю, та відшкодовання тим, у кого землю одберуть і права володіння землею, тим, кому її дають, то всі ці справи остаточно будуть вирішені в передпарламенті.

Землі, які сільські громади рбзібрали, поділили й порядкують ними ні в яким разі не будуть одібрані від тих, хто з ними користується. Хиба там, де трапилось, що забрали більше ніж по 15 десятин на трудящу душу. Право на наділ землею має лише той, хто сам її оброблятиме.

Не виграли.

Деякі польські поміщики, щоб викрутити собі урожай цього року, без відома селян, які обробляли землю, намагалися продати його переходячим українським частинам хоч по дешевій ціні. Прифронтовий армійський комісар розпорядився, аби окремі частини без відома місцевих сільських громад жадних закупок у поміщиків не робили, бо на підставі закону про землю й наказу про реалізацію урожаю, власниками урожаю є ті, хто працював коло землі.

Чи прийдуть Поляки?

Деякі польські поміщики, знаючи, що по закону У. Н. Р. земля переходить до селян, і бажаючи одібрати у них хоч що небудь або продати їм свою землю по високій ціні, розпускають такі чутки: „поверніть — кажуть — нам урожай, а коли хочете землі, то заплатіть нам зараз отакуюто й таку ціну, бо як не зробіте цього зараз, то далі вам буде гірше. За українськими військами йдуть Поляки та їхні жандарми. Вони вам покажуть, як забирати урожай, і землі ми вам тоді не продамо“.

От. Петлюра запевнив, що Поляки ні в яким разі далі Збруча не підуть. На-

віть польські частини, які оперують зараз на Волині, негайно звідти виберуться, як тільки ми поширимо свою армію настільки, щоб вона мала змогу заступити й волинський фронт. Всякі чутки про прихід Поляків на Поділля є провокація.

Навчилися.

Багато сільських громад поблизу Збруча складають приговори до української влади з проханням не допускати на Україну Поляків, обіцяючи ретельно виконувати все, що потрібно буде українській владі для самостійної оборони власної держави.

Зізди духовенства.

Для негайного впорядкування біжучих справ місцевого державного життя незабаром скликається повітовий зїзд духовенства. Колиж звільненою буде від ворога більша частина Поділля, тоді скличеться зїзд губерніяльний.

Слідство над діяльністю єп. Пімена.

В склад комісії по розсліду діяльності бувшого подільського єпархіального єпископа Пімена, постановою Арміїського комісара від 7. жовтня ц. р. призначені: головою комісії від Арміїсаріату М. Х. Матвієвський, членами представники від Камянецької Національної Ради М. Я. Григорієв й Кирил-Методієвського Брацтва професор Біднов.

За шкідливу діяльність для України.

Розпорядженням міністра внутрішніх справ за шкідливу діяльність в Камянці Подільському для української державности архимандрит Валеріян, намісник Свято-Троїцького монастиря, та пан отці Юрєвський й Охримович вислані за межі Камянецького повіту з зобороною їм повернутися на протязі одного року без особливого на те дозволу.

Місцем осідку архимандрит Валеріян обрав м. Брацлав, пан-отець Юрєвський — м. Шаргород. Могилівського повіту, й пан-отець Охримович — м. Сатанів, Проскурівського повіту.

Також вислана з міста Камянца грот. Акаловська яка вступила сестрою жалобницею до Дієвої Армії.

МИХАЙЛО РУДНИЦЬКИЙ.

ІСТ З ПАРИЖА.

Дипломатична мовчанка.

Велика частина моїх читачів мабуть поставила собі вже, або поставити собі згіршене питання: Як розяснити те, що в часі, коли вирішується доля нашої держави, а бодай нашого національного розвитку, можна супокійно писати на неповажні теми, а мовчати про щоденні, гомінкі події нашого міжнародного становища?

Коли читаю наші часописи та журнали, політичні брошури та відозви, завдаю собі питання не менше згіршене: як розяснити те, що в часі, коли вирішується доля нашої держави, а бодай нашого національного розвитку, можна супокійно писати про щоденні, гомінкі події нашого міжнародного становища, себто виносити на денне світло відсутність якогонебудь міжнародного становища? Наші брати, які вмирають на степах України, ніколи не знатимуть в якій мірі їх смерть може бути спричинена дипломатичною мовчанкою, або вічевою просторікуватістю політиків заблуканих в океані чужинних ідей. Тут, в Парижі, часописи шоранку дають змогу стежити за дипломатичними тайнами ниток на зашморганаше гордо. Люблю читати статті про дипломатичні здобутки і невдачі наших закордонних діячів; вони нагадують рідний край і старі фантастичні країни:

пахнуть сільських кадилом, або смлятиною баранячої гекатомби.

Півтора року приходжу примусову науку дипломатії в українській школі на чужині. Маю враження, що оця наука і оце мистецтво домагається, щоб якомога більше передавати кути меду: де які факти підчервонювати, своїх провідників вибілювати, а ворогів підчорнювати. Роблю це щоденно з приємністю, часто переплутуючи фарби і одиниця моя помилка (покищо) в тому, що не роблю цього чорнилом. Колиб хтось подумав, що притримуєсь наївного погляду деяких злітературизованих сентименталістів про політику, як брудну професію, о — то можу без вагання повторити високоморальну правду батьків наших, які вчили нас, що ніяка праця не понижує людини, як що вона є чесна, а білина, або чорність якоїсь професії залежить від білини, або чорности рук її жерців. Політики не можна робити більше закиду що-до його професії, ніж праці. З ще меншим ваганням можу впевнити читачів, що наша політика не є в ніякому разі брудна, бо вона ніяким робом не залежить від тих, які уявляють собі, що її роблять, тому що з неї живуть. Зрештою почуття колірив не може бути доступне новикам і на їх дальтонізм треба глядіти вибачливо.

Мені часто доводиться чути від моїх земляків, які не мають ніяких сумнівів що-до вартости своєї дипломатичних ідей та метод, що сумніватись в „нашу“ діяльність може лише людина непатріотична і безідейна. Мені стає то-

Чи ревізія?

Камянецьке „Слово“ в одній з останніх передовиць дуже оглядно піддає ревізії попереднє становище придніпрянських офіційних кругів до своїх „союзників“. Проводимо її в цілости:

„Після того, як в осени року 1919. польське військо ступило на терени Придніпрянської України, українське громадянство не раз і не два підкреслювало, що від поведінки його, а особливо від політики польської цивільної влади на місцях цілком залежить спіх протибольшевицької акції.“

На жаль місцеві фільваркові політики польського поміщичтва не захотіли цього зрозуміти. Їх обходили й турбували справи не української держави і навіть не Річпосполитої польської, а лише їхнього маєтку. За маєтком вони втратили всі інтереси держави. Ми вже тоді казали, що в боротьбі з московсько-большевицькою навалюю найбільшу роль відіграє запілля й настрої місцевого населення. Ми тоді казали, що раз населення буде з нами, то не страшні нам ніякі большевики, а коли воно відступить від нас, то не вратує нас жадна армія. Фільваркові патріоти не вірили нам і робили свою фільваркову політику: силували селян підписувати прохання про прилучення до Польщі; нагискали на польський уряд, щоб він прилучив до Польщі чотири повіти Поділля; викидали українські школи з помешкань, які забірали під жандармерію; реквізували, хліб, одіжу просто забирали і т. д.

Коли ми пробували схаменути місцевих польських політиканів, нас не слухали. Врешті все сталося, як ми казали. У запілля утворився такий настрої, що польська армія не мала змоги встояти на місці. Вона покотилася назад, бо за плечима у неї стояв страх. Польська армія відступила з фронту не через те, що большевики її розбили, а через те, що місцеві фільваркові політики вибили в неї з під ніг ґрунт. Це треба пам'ятати.

Недоля Бучаччини

В „Дзєннік у Людов ім“ читаємо в дописі з Бучаччини:

„Короткі були хвилі радості Бучаччини з приводу освободження перетомленого міста і повіту з під большевицької одномісячної інвазії і двомісячних воєнних перипетій. Певні чинники, які не здають собі справи з обсягу влади і відкинули від відповідальности за свої вчинки, стараються з запалом гідним кращої справи, щоб зморозити народжуючі симпатії до польської державности в боку хоч би Українців, рядом вчинків так бездушно злобних, що кличуть вони великим голосом до міродатних чинників в краю о негайну а успішну інтервенцію. Арештування в повіні безвинних — поза одинокою може вимікою — людей, доконувані серед місцевих Українців, під замітом уроєних

Хоча й кажуть, що історія нічому не навчає, а всеж таки розумні люди приглядаються й прислухаються до неї. Отже одна сторінка історії перейшла перед нашими очима. Нам здається, що цього досить, аби ми не робили тих самих помилок, які змусили польську армію відступити перед большевиками.

В цей час, коли розпочався новий наступ на московських окупантів, треба думати не про торішній урожай, не про фільварки, не про будинки для пана пробоща і навіть не про чотири не своїх повіти. Все це, хоч би й безперечно належало фільварковим патріотам, треба віддати українському народові, аби зберегти Річпосполиту. А тим більше все те треба віддати, коли воно тим патріотам не належить.

Розумний політик і польський патріот на Україні мусить дбати не про поміщицькі фільварки та окремі косцьольні будинки, тим більше, не про прилучення чотирьох українських повітів до Польщі, а про тривкі добросусідські відносини з Україною. Коли Польща збуде ширшу прихильність населення України, то хоча польські поміщики втратять деякі фільварки, а косцьоли не свої будинки, хоча й не прилучено буде до Польщі чотирьох українських повітів, за те Польща збуде собі широкого приятеля й міцного сусіда. який допоможе їй захищати від північних зазіхань не окремі фільварки, будинки і повіти, а всю Річпосполиту.

Будемо розважні, аби за ради шага не втратити карбованця“.

УДИЛИ І ЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „УКРАЇНСЬКОЇ ДУМКИ“
зі Станиславова і околиці просить ся скласти у Видавництві „ВИСТРИЦЯ“ Станиславів,
вул. Липова, ч. 1. (локаль „Церков. Штук“).

симпатій до большевизму викликали в першу чергу обурення серед польських кругів, які стверджують з призначенням, що захоплення українського населення підчас большевицької інвазії було не тільки поправне, але в повні льояльве. Обурення тим більше угрунтоване, що винувик тих арештовань пан надкомісар Ілюкевич має за собою уже сумнівної слави традицію боротьби з вітраками, що згадаємо тільки арештування гімназистів за належання до жидівського пласту, перед кількома ледви місяцями.

Пан Ілюкевич знає найкраще що і теперішні арештування покінчатся подібним скандалом, що поलिшає по собі тільки намул огірчення, бо не можна їх чейже мотивувати тим, що декотрі з жертв його „солідности“ були приму-

образить мій нарід рефлексією, що всі Українці є, щоцайменше, нудні до загину.

Того самого рода труднощі вирінають передімною, коли національна пропаганда домагається заперечувати існуючі факти і творити неіснуючі. Заявляю ще раз: це не з сентиментальних мотивів і не тому, що я є надто вражливий на брехню і є дуже правдомовним. Перша причина в тому, що не змію вірити немов би всі чужинні політики були дурнішими за мене. Друга причина в тому, що перекручують факти, або основують свої докази на фальшивих фактах ті люде, що не зміють боронити справжніх фактів при помочи індивідуальних ідей.

З індивідуальними ідеями маю найбільший клопіт. Моя пасивна участь в політиці припала в добу, коли представники українського уряду і уряд наших суспільних діячів ділились не на людей з ідеями і людей без ідей, а ділились на бувших членів політичних партій і на майбутніх кандидатів найближчої політичної „орієнтації“. Мені не важко зрозуміти, чому український соціал-демократ, вихований на польській культурі може широко і палко прямувати до союзу з Польщею, хоча би цей союз був явним запереченням принципів соціалізму; адже соціалістичного катехізму вчить політик на двадцять літ пізніше ніж національного. Мені не важко було зрозуміти, що політик, який бачив відрощення України в союзі з Росією або Німеччиною, міг під впливом переможних обставин змінити свій погляд пів року

шені під грозою воєнного більшовицького суду до повнення, в прочім цілком вито підрядних, урядових функцій; але чийж можна вимагати від екс-австрійського поліційного достойника, щоби він виконував свої обов'язки в спосіб який не викликає сорому але і приносить необчислимі шкоди для репрезентованої ним державності.

Останнє слово в тій справі (коби тільки не за довогу мусіли ждати на нього безвинно ув'язнені люди) повинно належати до н. делегата Галецького і команданта державної поліції Гошовського. Думаємо, що вони схочуть не гайно повчити п. Ілюкевича, що жан дарм, що сіє вітер і надуживає своєї власті заслугу не тільки на перенесення; мала наглядна лекція поучаюча про те, що світ пішов дещо в період від часу, коли панове типу пана Ілюкевича були панами життя і смерті, та що той світ не крутиться уже довкола австрійської жандармської пікельгавби, напевно не зашкодить.

Коби наша апострофа мала принести успіх, підіймаємося вишукати для наших поліційних органів далеко відповідніше заняття. Ог нехай собі, не так з ласки, як з обов'язку займуться розв'язкою загадки, яким то дивним дивом „американські“ апровізаційні засоби, які буцімто вивезено перед більшовицькою інвазією, під час тій же інвазії найшлися в найзвичайнішим і найогиднішим „паску“?

Поліційні органи з п. Ілюкевичем на чолі добудуть собі шойно тоді дійсну вдячність, коли починаючи вимирати горожани нашого міста не будуть нести тсі томлючої а нерозв'язаної загадки на другий світ“.

Присилайте передплату на місяць Жовтень.

Адреса: „Українська Думка“ Львів, Ринок 10/Л.

Виленська імпреза.

Перед димісією Пілсудского.

„Жечпосполіта“ з дня 21. ц. м пише: „Petit Parisien“ уживаний кількакратно до офіційних заяв пише: Виленські події починають уже ділати на внутрішній політику Польщі. Варшавський кабінет супроти своїх давних зобов'язань не міг зробити нічого іншого, понад нагану ген. Желіговському і відмову призначення для заложеної ним регенційної комісії.

Ріжні застереження не могли пель

ського начальника держави спинити від подання до димісії. Коли однак відтак він згодився її взяти назад, то є це питанням кількох ледви днів. Треба сподіватися, що за кілька днів наступить рішуча димісія.

При зміні адреси просимо не забувати надати і попередню свою адресу.

3 польських справ.

Дискусія над польською конституцією.

Нинішнє засідання польського союму було посвячене в цілості дискусії над конституцією. На трибуні показувалися пб черзі представники всіх клубів, щоби представити ще останні аргументи. Розправу над трьома розділами конституції врешті вичерпано так, що на четверговому засіданню буде можна приступити до голосовання.

Польський недобір.

Польський міністер фінансів Грабські, приступаючи до зложення польському союмови фінансового пляну на слідуєчий рік вврядув до всіх польських центральних властей і міністерств письмо, в якому вказує що протягом півроку від 1. квітня до кінця вересня ц. р. недобір виносить 30 мільярдів марок, покритих новими банкнотами.

Приворнення судів присяглих.

Як доносять з урядових кол до польських часописів, варшавське прагительство носить з думкою знесення виїмкового стану в Галичині, уже в найближшій часі. З поручення президії вис-

шого суду статистичне бюро львівського магістрату приготує уже головну лісту присяглих суддів; теж саме робиться на провінції.

Проти Пілсудского.

На вчерашньому засіданню польського союму в дискусії над питанням зєдинення властей президента польської республіки і начального вождя польських військ, забрав голос вшепольський посол Лютославскі, який говорив більш-менш так: „Є безліч аргументів проти лучення гідности президента з гідністю начального вождя.“

Недавний наш досвід ілюструє, як помиляється людина, яка сама осуджує свої кваліфікації. Той сам чоловік рішає про те, що заслужив на більше відзначення за хоробрість, той сам чоловік рішає про те, що в Польщі повинно бути установлене нове поняття зверхньої військової гідности в особі маршала і приймає цю гідність від своїх підвладних. Не можемо без глибокого несмаку, думати про те, що зверхник польської держави, що зверхник польської оружної сили виявив таку недостачу перспективи в оцінюванні своїх

півніжше і шукати союзу з ворогами Росії або Німеччини. Мені лише взжко було завсігди зрозуміти: чому політиком називається людина, яка в інтересі нації ональної справи, працюючи для якогось нового державного союзу — кричить на всі голоси, себто тримається принципів: краще пізно як ніколи — сказав Китаєць, спізнившись на поїзд.

З індивідуальними ідеями мають не менший клопіт наші політичні діячі за кордоном. Вони залюбки уявляють собі, що „індивідуальний“ погляд рівнається суб'єктивному, а там де нема одної „об'єктивної“ правди, всі суб'єктивні погляди мають однакову вагу. Ось чому вони, і ті, які признають їх на високі дипломатичні становища вірять поважно, що людина, яка мала суб'єктивний погляд на російську державу, і тому корисно працювала в добі революції, може та кож працювати в тій державі, про яку має таж кож лише суб'єктивний і революційний погляд. Виходить, що суб'єктивний погляд куховара, як пекти пудінг згідно з його особистим довголітнім досвідом і мій суб'єктивний погляд про печиво пудінга мають однакову силу, покіль куховарство не стане необхідною наукою з одинокою правильною методою.

Закони доброго тону не є наукою. Можна мати індивідуальні погляди про розумність або естетичність деяких законів доброго тону або можна навіть мати погляд, що усі вони є зайвим пережитком трухлявої культури. Те саме з політикою і дипломатією. Хто виступає проти їх законности та логіки, може

вести з ними війну поза всіма законами суспільного життя і людського розуму. Однак політичний діяч, який хоче переконати чужинців, що його країна в імени всіх існуючих державних прав і законів людського розуму повинна стати самостійною, такий діяч мусить рахуватись з мінімальними домаганнями психології, логіки, політики, дипломатії і доброго тону тих, до яких звертається. Йому не вільно тоді мати суб'єктивних поглядів про те: чи слід їсти правую чи лівою рукою, не вільно розмовляти обома руками, коли він не володіє як слід чужинною мовою і не вільно вважати дипломатичним хистом звичайних малоросійських хитрошів, коли права рука не знає, що робить ліва.

За те він може інколи з патріотичного обов'язку заховувати дипломатичну мовчанку. Не лише в друку, на рідній мові, а перед чужинцями, коли вони питаються: чому його земляки підержуть кращі зносини з своїми вчерашніми національними ворогами, ніж з іншими земляками, які нічим не різняються своїх поглядах на закордонну політику? Мої наставники, чуючи інколи такі мої рефлексії, рішали, що таких неполітичних людей краще не кликати на офіційні розмови з чужинними дипломатами, бо їх патріотизм, себто остання політична орієнтація не є зовсім певна. Я не гнівався на них за це. Навпаки: я був їм вельми вдячний, що вони виручали мене, користуючись для дипломатичної пропаганди людьми, які ще три роки тому не мріяли, що будуть Українцями і дипломатами, та які за те прегарно па-

власних кваліфікацій. Не можемо дивуватися, що в таких умовах, наша армія замість до побіди була доведена до поразення.

П. віцеміністер Врублевскі в конституційній підкомісії під час дискусії який звороту, що не розуміє нашої позиції проти теоретичної можливости получения тих двох становищ. На запит, чи можна припустити, щоби на чальним вождом був цивільний чоловік без висшого військового образования відповів: „Хто був би таким божевільним, що хотів би бути начальним вождом?“ Був це запит, на мою думку дуже неосторожний. Можу тільки сказати: Tu dicissi, бо власне у нас є такий чоловік, який не має такого образования а сам себе скваліфікував“.

Виленська імпреза.

Пат доносить з Парижа: Дневний порядок найближшого засідання Союзу Народів, яке відбудеться автра, обіймає справу польсько-литовського конфлікту.

РІЖНІ ВІСТІ.

З мухи роблять слона.

Як доносить „Слово“, делегация, яку послали праві українські кола в Крим до Врангеля, аби роздивитися, що він з себе уявляє, розповідає, що Врангель не уявляє з себе жадної сили. Невеличка армія його складається з здеморалізованих старшин, які до бою не здатні. Вона перегородила Перекопський шлях, з обох боків якого стала антантська фльота і таким чином під захистом тієї фльоти не пропускате більшовиків у Крим. Час від часу за допомогою антантської фльоти вона робить несподівані висадки в тім чи іншій прибережній місці на Азові, несподівано насакає на яку небудь більшовицьку частину, погромить її й вертається швидче назад, а врангелівський штаб трубить по світу про свої перемогі над більшовиками. Чутки про силу Врангеля навмисно роздувають Французи, які хочуть на цім щось заробити. Населення як українське так і татарське та московське ставляється до Врангеля вороже, а армію його иначе не називає, як розбишаками.

Делегация шведських робітників до Москви

Як доносять з Москви, очікують там делегация шведських робітників, що в найближчих днях має прибути до Москви.

Югославянські війська в плебісцитовій області.

По донесенням з Білгороду, югославянський уряд дав військам, що увійшли на плебісцитову область, вказівки, аби вони піддалися під накази плебісцитової комісії.

Німецькі незалежні соціалісти і III. Інтернаціонал.

На останнім засіданню правіці німецьких незалежних соціалістів — як

мятали останній об'їжик нашого Міністерства Закордонних Справ.

Я не мав права відбирати своїм співробітникам цілющої омани в їх праці, бо я сам жив оманю. Вони вірили, що патріотичним обов'язком є вчити українців, дипломатів української мови. І тому в той час, коли вони доказували чужинцям і собі самим, чому Україна повинна бути самострійною, я поправляв тексти листів, справоздань і паспортів, віруючи в самостійність української мови. Я не дивувався чужинцям, які плутали межі України з межами Росії і Польщі, а національну окремішність з окремішністю деяких губерній, як довго мої земляки, язиком та пером, плутали межі української мови з межами мови російської, польської і межами деяких губерній.

А проте я заздив їм. Пишучи і розмовляючи на рідній мові, я мав невпинні сумніви що до її об'єктивности і чистоти. Вони пишучи і розмовляючи на дипломатичній мові, не мали ніколи сумнівів щодо об'єктивности і чистоти своєї політики. І ча то коли я в омани віри хотів кого небудь з них переумити в їх мовних помилках, вони тикали мені в ніс невимовно-урядовим об'їжиком, де при такім самім слові було сказано, що в наслідок останнього договору з нашим новим союзником межі України є поки що неозначені.

Рада Союзу Народів запросила на те засідання представників тих обох країв. Комісар Союзу Народів Гардіні задумує опустити Варшаву і вернути безпосередно до Парижа, щоби там зложити Союзови Народів звіт про виленську імпрезу.

Отвертий лист до Желіговского.

З Парижа доносять: „Інформасіон“ оголошує отвертий лист до польського генерала Желіговского в якому закидує йому, що не числиться з тим, що публична опінія на заході є перетомлена війною і дуже ворожо настроєна до військового інциденту, який може продовжити воєнний стан в Європі.

Просимо негайно вирівнувати передплату за Жовтень щоби не було перерви в висилці.

доносить радіо з Науен — по острім обрахунку з Зіновевим заявив Гільфедінг, що небавом відуться французькі, англійські, американські, швейцарські і інші соціалісти, аби порозумілися в справі справжнього інтернаціоналу, який злучив би східний і західний пролетаріат.

Переговори між Італією і Югославією.

„Трібуна“ подає, що переговори поміж італійськими і югославянськими державними мужами відбудуться на Ізоля Белля.

Південно-славянське бюро „Політика“ доносить, що в цих переговорах в справі Адрії з боку Італії візьмуть участь: Джолітті, мін. закор. справ Сфорца, держ. підсекретар в мін. закордонних справ Бертоліні і посол Вольпі. Югославію заступатимуть президент міністрів Віснїч, мін. закорд. справ Трумбіч і мін. фінансів Стоянловіч. Югославянська делегация матиме необмежені повновласті, аби справу Адрії поладити з італійськими делегатами дефінітивно. Делегация виїде в найближшій часі до Італії. Обі делегация стрінуться мабуть у Венеції, дальші переговори будуть вестися мабуть в Сан Паольо.

Демонстрації безробітних в Англії.

„Deutsche Tzitzig.“ доносить з Льондону: Відбулися тут вуличні демонстрації безробітних робітників. Яких 20.000 демонстрантів йшло до Гайт Гол. На Давнінгстріт прийшло до перепалки з поліцією. Кінна поліція вдарила на товпу. Вбитих і ранених було 120 осіб.

Рада амбасадорів про плебісцит в Каринтії.

„Echo de Paris“ доносить, що Рада амбасадорів повідомила австрійський уряд, що союзні держави готові признати вислід плебісциту в області Цельовця, однак з другого боку рахують на те, що Австрія пошанує також підписані ними договори, в першій мірі ту точку договору, яка заборонює Австрії прилучитися до Німеччини без дозволу Ліги Народів.

Керенський про більшовизм.

Як доносить Ч. П. Б. Керенський заявив редакторам „Часу“ і „Трібуни“, що не можна буде зломити більшовизму без російського народу, або проти него. Білий терор царських генералів не зуміє побідити червоного терору. Керенський рішучо заявився проти якоїнебудь інтервенції із зовні. В справі відносин Росії до Чехословащини заявив, що не може собі цих відносин в будучині представити інакше, як лишень в формі найтіснішого союзу. Було би передчасним предсказувати упадок совітського правительства на найближчі дні або місяці, бо час ліквідації потриває довше, як дехто думає.

Незалежність Карелії.

Як доносять з Гельсінгфорсу, представники населення Карелії в звязку з підписанням мира між Фінляндією і совітською Росією проголосили політичну незалежність Карелії.

Справа Люксембурга і Фінляндії на Лізі Н. родів.

Авас доносить з Брукселі, що на найближшому засіданню Ліги Народів розглядатимуть просьбу великого князівства Люксембурського і Фінляндії о прийняття до Ліги Народів. Справа Гданської конвенції буде мабуть відложена.

В кожній українській хаті повинен
находитися широко народний часопис

Українська Думка

ОСТАННІ ВІСТІ.

Телеграми польської телеграфічної агенції (ПАТ)

Звідолення польського генерального штабу з дня 20. жовтня 1920.

Варшава. Дня 18. ц. м. о год. 24. на цілому фронті послідувало здержання воєнної акції. На південному відтинкув неприязель до останньої хвилі поведився активно, змагаючи вперто до гиперта нас із замираних теренів. Дякуючи бравурній поставі наших відділів, всі наступи відперто. Завдяки цьому лінія перемиря бжить через Слущь, Грабово, Капцевичі, Олевськ, Звягель, Хмельник і Деражню, котрі остають в наших руках. По докладним обчисленням добича корпусу кавалерії в акції на Коро стень зросла до 3.400 полонених, 3 панцирних поїздів, 1 санітарного поїзда, 14 гармат, 70 машинових крісів, 250 озброєних возів. Нач. команда з призначенн м підчеркує знамениту боеву працю корпусу кавалерії під командою полк. Румля, котрий перевів повишу акцію. — Нач. к. п. в. г. пт.

Боротьба сінфайнерів в Ірландії.

Льондон. КБ. З Ірландії доно сять про нові атентати сінфайнерів на поліційні станиці, причому згинуло ба гато полісменів.

Грецький король вмирає.

Атени. Амас. Стан здоровля грецького короля грізний. Не виключене, що на випадок смерті регенцію виконувала би провізорично рада міністрів. Коли Народні Збори постановили би вдержати дальше монархічний устрій, тоді найбільше виглядає до престоло мав би один з представників бувшої французької династії. Яко найповажійшого кандидата на престол вказують також бельгійського кн. Кароля.

Нота Англії і Франції в справі Вільна.

Льондон. Райтер. Нота вислана

до Польщі рівночасно правительством Франції й Англії є рішуча, але в приязно му тоні. Союзники висловлюють переконання, що з огляду на це, що заняття Вільна суперечить усльям перемиря і запевненням даним Польшею, польське правительтво повинно не признати ачинку Желіговського. Французьке і англійське правительтво займе нове становище супроти Польщі, коли справа не буде скоро полагоджена.

Пехід Вранглія на Катеринослав.

Царгород. Амас. Війська ген. Вранглія завдавши нове поразення большевикам, посуваються на Катеринослав.

Страйк гірників в Англії.

Париж. Амас. Страйк англійських гірників займає увагу цілої англійської і французької преси. По донесенням, число ранених підчас перепали на Давнін стріт дійшло до 70. "Таймс" запримічує, що далеко легше є розбудити пристрасти чим ними покермувати. "Морнінг Пост" обговорюючи події в Льондоні зазначає, що слід розріжнити між спокійним поведенням страйкуючих робітників, а бурхливим і провокаційним поведенням товпи й анархістів, котрі користали з того, щоби довести до бійки з поліцією.

Гданськ під протекторатом Ліги народів.

Париж. Амас. Конференція амбасадорів під проводом Юлія Камбона прийняла проєкт конвенції між Польшею і Гданськом. В найближчу суботу буде мабуть також підписана ухвала, яка установає вільне місто Гданськ під протекторатом Ліги Народів.

Робітничая армія в Росії.

Москва. КБ. Правительтво по кликує уроджених в рр. 1886 і 1888 в ціли утворення робітничої армії.

ві "викладав" польську мову в середніх школах, естетику в драматичній школі, "психологію народів" (з кимжжи Ол. Футіє) на "Вільнім університеті" і ще кілька менше вловних предметів на подібних "університетах" но і вкінці опинив ся в крузі професорів на університеті Степана Баторія. Найвищою амбіцією цього "вченого" за варшавських часів було писання... театральних звітів. Сьогодні доля зробила його континуатором традицій Снядезьких...

"Професорів з цього рода кваліфікаціями — кінчить "Газета варшавська" є у нас багато на ново відкритих університетах і поза ними. Нема й дивоти, — бо у нас не питаються що хто вмє і як, яким знанням і заслугами має трудитись для народу, лише питають, кому він має служити а радше кому має вислугувати."

Ось і розвязана тайна великого числа великих вчених...

Тубертій Горобець.

НОВИНКИ

— Дивна практина почтових урядників. Наші передплатники з місцевости Гологорги жалуються, що майже не одержують нашого часопису. Один з передплатників одержав з 14 чисел "Української Думки" аж одно число і то з датою 8. жовтня одержав аж 18. жовтня. Може би Дирекція почт вглянула в сі африканські практики, бо коли вони не зміняться, то здобуток нашого століття, — модерна почта, являється не потрібним азахронізмом! Краше вже було послугувати тзв. пантофлевою поштою, бо ця остання є певна і не приносить стільки шкоди.

— В справі виплати емеритур і вдовичих пенсій інформують нас з Варшави, що ліквідуючі органи одержали поручення виплачувати всі належності з цього титулу б. австр. функціонерам української народности без огляду на їх заховання під політичним оглядом. Від побору емеритур і вдовичих пенсій є виключені ці особи, які в часі перевероту допустилися проступків, довершених з жадоби матеріальної користи. Подаючи це до загаль ої відомости запримічуємо, що на лежало би кождому поновно віднести до Дирекції Скарбу у Львові, як асигнуючої власти, в справі відновлення асигнати. — Правна порада У. Г. К.

— Доживлювання матерей. Як нам доносять, польсько-американський Комітет хоче бодай в части заопікуватися ширшими кругами матерей у відміннім стані, та кормлячих матерей і подає отсим до відома, що з днем 1. падолиста ц. р. згадані матери будуть доживлювані в одній з десяти львівських кухонь. По легітимачії належить зголошуватися до бюра Комітету при вул. Булярда ч. 5 (бічна вул. Баторія).

— Важне для учителів і учеників! В Самаританській Секції Українського Геро харського Комітету у Львові, вул. Бля харська 11. 1. п. є до набуття "Гігієніч нї вказівки: 1) для учителів і управителів, 2) для учениць і учеників, 3) для питомців бурси по ціні 50 ф. за при мірник.

До "Народної Гостиниці" приїхали дня 20. вересня 1920 р.: о. Онуферко Аптія, парох, Козівка; о. Савій Микола, парох, Задишак; о. Радко Тимотей, парох, Дусамів; Котис Олекса, інженер, Небилів; о. Матюк Володимир, парох, Ліски; Ковпеленко Данале, д-р. заліз. Україна; Волошок Семен, канд. зда. Яворів; Гайська Алевія, fotogr. Тустановичі; о. Гаркавий Лев, парох, Сяк-Ліва; Божок Ольга, жена проф. гімназ. Стажи славів; Матвійчук Степан, дир. союзу, Проскурів; Пеленський Зиновій, дир. союзу, Проскурів; Києлівський Ярослав, дир. союзу, Стрий; Комар Евдокій, жена свящ., Жиравка; о. Гри щик Григорій, парох, Свята Ярослава.

НАДІСЛАНЬ

(За сю рубрику Редакція не відповідає.)

СТАНИСЛАВІВ, площа Міцкевича ч. 5.
Д-р А. РАЧИНСЬКИЙ Стоматолог
(ЛІКАР-ДЕНТИСТ)

б. асистент Проф. Це-Вернув і приймає від шинського у Львові 9-12 і 3-5. Стоматологічна хірургія при цілковитих знечу деннях, передвоєнними средствами далеко ілуча лентистична Техніка перворядна. Чистість зна менита. 355 3-5

Оповідь

П'ятниця, 22. жовтня 1920.

Сьогодні гр.-кат: † Ап. Якова. — пр авосл.: Ап. Якова. — римо-кат.: Марії С. М.
Завтра: гр.-кат.: М. Евлампія. — пр авосл.: Евлампія, Евлампія. — римо-кат.: Івана Каністр.

РЕПЕРТУАР НАРОДНОГО ТЕАТРУ ТОВ. "УКРАЇНСЬКА БЕСІДА" У ЛЬВОВІ.

Саля Музичного Інституту ім. Лисенка (Шашкевича 5).

В суботу, дня 23. жовтня 1920 "Дзвін до церкви силінає, а там в ній не буває", (Ліська кетга), комедія на 4 дії Л. Яновської.

В неділю, дня 24. жовтня 1920 "Назар Стодоля", драма в 3 діях Т. Шевченка. В дру гій дії "ЗЕЧЕРНИЦІ" Нищинського.

Початок о год. 7-йй вечором. Ціни місць від 15 до 40 марок. — Біжети равше до па буття в "Нар. Торговлі" (Рижок 36.), а в день вистави від год. 4-ої попол. яри касі театру. 387 1-3

Товариші, умічені боговолами: Паук, Сень, Депутат і Яція мають зголоситися зо 25. с. м. 1920 р. до Орджаніші. 390 1-1

Забавовий Кружок Тов. українських ремісників і промишловців "Зоря" у Львові розпочинає з днем 1. падолиста ц. р. курс танців. Вписи приймається кождої середи і неділі від 6-8. год. вечором в локалі яри вул. Вірменській ч. 25. 359 4-7

ЛИСТУВАННЯ

(Закриті і відкриті).

Василь Цюган — нар. учитель, хто знає де знаходиться або якусьбудь вістку, про шу подати батькові Михайлові Цюганові в Красній ад Буск. 386 1-2

Дрібні оголошення.

ВСІХ завів, що зголошались до мене на ле щю, повідомляю, що посада інструктора вже зайнята. о. Ігн. Ших Біля, п. Борнія. 389 1-1

Від 19. ц. м. Кінотеатри
КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА
висвітлюють трагедію двох мушци і одної жінки п. в. XV 2-?

КРЕОЛЬНА

з Рессель Орлею і Carl de Vort'ом в головних ролях.

БАВАЛЕР на ровніщі пошукує незалежної, інтелігентної і чесної жінки — першорядної кухарка — котра-б занялася зарядом дому. — Зголошення під "Місто 33" до Адміністрації. 384 1-3

МОЛОДИЙ АКАДЕМИК тепер учитель, еже дяться з симпатичною панною, найрадше властительною реальности Зголошення з фото графією слати до Адміністрації Української Думки під "Енергія". 388 1-2

МАШИНУ ДО ПИСАННЯ, російську продам. Зголошення: "Underwood" Бюро Соколов ского Львів, Ягайлоська. 377 2-2

ДВА МЛИНИ, СТАВ І ПОЛЕ в брідсьнім по віті на продам за мільон марок польськ. Зголошення письменно під Тир до нашої адмі ністрації. 365 3-3

ОГОЛОШЕННЯ

Вправного табуляриста

прийму сейчас.

Зголошення з усльями слати: Порфір Яремович нотар в Підгайцях. 368 7-3

АДВОНАТ 385 1-3

Д-р СТЕПАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ

веде канцелярію в СКОЛІМ,

в домі Д-ра В. Лукецького яри вулиці між Урядом податковим і костел м.

Конкурс.

на учителя (льну) приватної народ ної школи в Городну Ягайл. Платня 1000 Марок місячно.

Подання вносити на руки голови горо дещької "Філії Товариства Охороми дітій і опіки над молодіжю" в рененци до 10. падолиста 1920 р.

ЗА ВИДІЛ:

О. Володимир Лиско, голова. 383 1-3

І. Левицький, секретар.

ВЕЛИКА ВІДЛИВАРНЯ

ЦЕРКОВНИХ ДЗВОНІВ

з мєльодійно-гармонійним звуком,

— ваги від 20 до 25.000 клг. —

П. ДУТНЕВИЧА в Ставипелові.

Склад гетових дзвонів і всякого рода церков них знарядів як чаш, хоругв, феленів, хрестів, образів і т. п.

Міський Базар І, біля гр. кат. кафедр. церкви в Станиславові. 379 2-30

ОДИНОНЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПАРЦЕЛЯЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО

"ЗЕМЛЯ"

У ЛЬВОВІ, РИНОК Ч. 43.

Переводить парцеляції більших посілости, інтабулює зарез вушів за вл. стителів куп лених ними ґрунтів 361 4-10

Має урядове уповажненне до парцеляції. Приймає греші на вкладаи шадничі. Дас інформації в справах парцеляційних.

ПІД ВРАМАМИ ЦЕРКОВ

ЗНАМЕНИТА ПОВІСТЬ З ЖИТТЯ НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.

До набуття в Адміністрації за попе редним надісланнем 6 Ми. і 4 Ми. на почтово пересилку.